

ἐπλησίαζαν, ἔξαφνα τὴ χάνουν ἀπὸ μπρός τους, καὶ «μπλούμ» ἀκοῦς ἀμέσως ἀπὸ μέσ' ἀπ' τὴν πηγίδα.

Ἐστάθηκαν κι' ἔβγαλαν μιὰ βλαστήμια μ' ἓνα μουγγρητὸ βραχνὸ, λαχανιασμένο: "Αχ! γιατί νὰ μὴν εὔρη τὸ θάνατο ἀπ' τὰ χέρια τους!

Ἡ κακὴ νύχτα ἔφευγε τὴν ὥρα ἐκείνη μαζί μὲ τὸν Ἐξαποδό, καὶ ἡ ἄσπρη ἢ πάναγνη αὐγοῦλα πρόβαλε πάλι γελαστή, σὰν χθές, ἀπὸ πάνου ἀπ' τὸ χωριό, τὸ ἐξιλεωμένον.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς ποῦ ἐφοβοῦντο οἱ χωριάτες, δὲν ἐμπῆκε μέσ' στὰ σπίτια τους τὴν ἄλλ' ἡμέρα. Κανένας δὲν ἔβγαλε τὸ μυστικὸ ἀπὸ τὸ στόμα του.

Κι' ἔτσι τὸ χωριὸ ἐσώθη.

Ε. ΕΥΕΡΑΤΙΑΔΗΣ.

Ἐξομολόγησις

Ὁ πνευματικὸς. Εἶναι πολὺ κακὸ πρᾶγμα νὰ δέρνης τὴ γυναῖκά σου. Ὁ Θεὸς θὰ σὲ τιμωρήσῃ...

Ὁ σύζυγος. Μὰ λίγη τιμωρία εἶνε αὐτή, Δέσποτά μου, νὰ μοῦ δώσῃ τέτοια γυναῖκα;